Cuvântul lui Dumnezeu la Soborul Maicii Domnului

Zile de sărbătoare de naștere petrec cei din cer în mijlocul tău, poporul Meu de azi, la care Eu, Domnul, vin cu sfinții Mei în sărbători. Te-am născut din cuvântul Meu rostit peste tine și ți-am dat credință, și te-am așezat să Mă strigi în fiecare zi și să spui în duh de biserică: Vino, Doamne! Când tu te închini cu rugăciune înaintea Mea ca s-o împlinesc pentru tine, Eu îți dăruiesc ceea ce-Mi ceri, dar când Mă chemi să vin Eu, Cel ce împlinesc ruga celor ce-Mi cer, o, cum să nu vin, când aceasta Îmi este cea mai dorită rugăciune ca s-o aud de pe pământ că vine la Mine? O, cum să nu vin, când aceasta voiesc, și de aceea te-am învățat să stai întru întâmpinarea Mea cu strigare, măi poporul Meu, iar când am unde să vin și să fiu primit cu credință și cu iubire, o, câtă fericire află Duhul Meu, când atât de rece este pe tot pământul pentru Dumnezeu?

În zi de praznic de Naștere, Noi, cei sărbătoriți, venim la tine, fiule poporul Meu de azi, și stăm la masă și grăim, și lăsăm pe masă acest dar al grăirii, grăirea dintre Dumnezeu și tine, așa cum Domnul grăiește în cer între El și cei din cer în casa cea de sus, atât de tainică pentru mintea și credința omului gol de simțirea cea după Dumnezeu.

O, mama Mea, suntem sărbătoriți odată cu acest praznic sfânt! Fiorul nopții nașterii Mele pe pământ nu-l mai simt ca în cer nici măcar creștinii, că odată cu vestea bucuriei că S-a născut Domnul pe pământ, așa cum îngerii i-au vestit atunci pe păstorii de la oi, o, a venit apoi și durerea, a venit și prigonirea, a venit și lucrarea urii în oamenii plăcerilor pământești, care se dărâmă unii pe alții pentru plăcerile lor, după cum este lucrarea lor cea rea, și iată câtă încercare a venit asupra nașterii Mele între oameni pe pământ.

Dar azi, mama Mea, aducem hrană de sus pentru primitorii de Dumnezeu din vremea aceasta și stăm la masă de cuvânt, ca să aibă pe Dumnezeu pe masă acești copii minunați prin credința lor, iar tu din dreapta Mea lasă acum grăirea ta și dă-le lor, o, mama Mea. Amin.

— O, scump Copilul meu Iisus, Te-am primit de la Tatăl acum două mii de ani Prunc micuț, după ce Te-am purtat în pântece ca să Te naști ca omul, Doamne. Te-am luat în brațe și Te-am strâns la piept, Doamne copil, iar umilința mea de atunci a fost primirea mea, că Te-am primit și Te-am născut pe pământ, după ce Tu erai născut din Tatăl dincolo de vecii, că ești fără de început ca și Tatăl, Doamne, căci atât de mare este Dumnezeu, Cel neîncăput de timp și de loc mai înainte de a se ivi cerul și pământul, Doamne.

*Îmi amintesc acum cu durere dulce de îngrijorarea care-Ți apăsa iubirea și pacea atunci când Te-ai despărțit de pământ și Te-ai așezat iarăși la locul Tău de lângă Tatăl până iarăși va fi să vii, și ai spus atunci îngrijorat: «*Când va veni Fiul Omului va mai găsi credință pe pământ?». *O, atât cât ai găsit la naşterea Ta, când to-tul era strâmt pentru venirea Ta, tot atât ai găsit, Doamne, și acum. Ca și atunci a pregătit Tatăl credință și a pus-o în cei ce acum Te primesc și Te cheamă să vii, așa cum ai spus Tu îngrijorat și întrebător despre venirea Ta iar, dar ai spus că vei veni, și de aceea vii, și iată, împlinești.*

Îngrijorați suntem noi, cei din cer, pentru lucrul nostru pe pământ, Doamne, că nu este credință pe pământ pentru lucrul nostru cel sfânt, și chiar dacă omul mai tresaltă la vestea lui Dumnezeu, o, nu poate, bietul de el, nu poate să uite de sine și să poată cu Dumnezeu după voia cea de sus, și mai ales în acest timp, când Tu soseşti tot mai mult pe pământ cuvânt la cei credincioși, care stau înaintea Ta când vii.

Să ne mângâiem, o, să ne mângâiem că avem loc primitor și familie de fii credincioși, Dumnezeule copil, dar îngrijorarea ne este mare, căci sunt mulți creștini și mulți oameni pe pământ care-și văd de ale lor chiar și când Te-ar vrea lor de folos, dar numai ca să le dai și să le aduci împliniri dorite de ei pentru statul lor pe pământ, iar când să le ceri inima sălaș Ție, o, nu mai găsești primire, Doamne, ca și acum două mii de ani nu găsești.

Se ruşinau cei mari din vremea aceea, care Te-ar fi primit între ei când vedeau cât de măreţ eşti cu lucrarea, cât de mare, Doamne, prin câte puteri lucrai pe pământ peste oameni îndureraţi cu viaţa, şi se ruşinau cei mari cu umilinţa Ta, care Te apleca spre tot omul mic şi necăjit şi lovit la suflet şi la trup. O, şi cât au de pierdut cei mari prin mărirea lor pământească, Doamne, că nu rămân ei cu ea, şi cu nimic nu rămân, dar duhul deşertăciunii a toate nu-l slobozeşte cu una, cu două pe om, şi n-avem primire la oameni şi părtăşie cu ei, o, Doamne.

O, ne uităm pe pământ ce puhoi de lume peste lume merge şi se roagă la locuri sfinte şi aşteaptă de la Dumnezeu ajutor, şi duc bani şi daruri pe la biserici şi pe la slujitorii de altare, căutând spre Dumnezeu, zic ei, dar dacă ar fi să li se ceară şi lor trăire cerească şi plăcută Ţie, n-ar mai fi atâtea cărări pline de lume căutătoare după ajutor din cer, o, n-ar mai fi, căci omul nu se leapădă de sine ca să poată cu Tine şi să ai Tu ucenici asemenea Ţie în iubire şi în jertfă, Doamne.

Grăim cuvinte sfinte la masa noastră de pe pământ şi împărţim peste tot povaţă sfântă prin cei ce ne împart şi ne pun în faţa oamenilor, ca să se gătească venirea Ta dacă ar fi să se găsească şi credinţă pentru ea. O, aşteptăm cu hrană de sus în braţe în faţa sufletelor încuiate pentru noi, şi nu putem călători cu omul care nu ne deschide, iar noi rămânem afară neprimiţi, Doamne. Ne-am făcut han sfânt pe pământ ca să putem veni cu Tine când Tu vii cu cei din cer în călătoria Ta, şi suntem primiţi cu credinţă şi suntem şi vestiţi de pe pământ de cei vestitori, dar tot pribegi suntem dacă nu suntem primiţi de oameni când venim. O, aşa a fost şi acum două mii de ani, iar Tu eşti Dumnezeul răbdării şi al aşteptării şi al iubirii fără de margini, fără de sfârşit, aşa cum fără de sfârşit este Dumnezeu, şi fi-va să vină vremea când Tu vei schimba inima din pieptul fiecărui om şi Te vei face cunoscut pe pământ cu venirea Ta cea de azi, pe care încă o vesteşti între oameni, că Tu mai întâi aduci cuvântul, şi numai apoi împlinirea lui, ca să creadă omul pe Cel ce spune din vreme când vede el împlinirea celor rostite din cer.

O, copii ai poporului de azi ai Cuvântului Hristos, sunteţi pe vârf de munte înalt, căci slava lui Dumnezeu-Cuvântul s-a făcut munte de cuvânt pe pământ, şi pe munte staţi, iar Domnul cu voi pe muntele Său Îşi arată faţa prin cuvânt, şi mulţi privesc şi vor privi şi se vor îndrepta spre muntele Domnului, dacă vor iubi scăparea lor.

Merge omenirea cea multă pe la locaşuri de sfinţi şi de trupuri de sfinţi, dar la Domnul nu merge, căci Domnul este în cer, zic ei, şi iată-L pe pământ poposind şi chemând şi lucrând cuvântul mântuirii şi al sfinţirii omului, şi nu vin mulţimile la Domnul, o, nu vin, iar Fiul meu S-a îngrijorat încă de acum două mii de ani şi a spus întrebător: «Când va veni Fiul Omului va mai găsi credinţă pe pământ?».

O, copii credincioşi, păstraţi-vă iesle a Fiului meu Hristos, iar eu vă voi fi mult recunoscătoare în toată vremea. Domnul vă ocroteşte de mulţimi venite peste voi, căci voi sunteţi plăpânzi, şi nu ştiu oamenii să se poarte în faţa unei aşa minuni, şi de aceea ocroteşte Domnul de duhul lumii acest loc minunat. Mai mult decât orice ocrotesc eu din partea Domnului acest oraş, în care voi staţi străjeri peste cetatea Domnului, iar pentru acest oraş al Fiului meu ocrotesc cu puteri cereşti toată ţara românilor. Înăuntru şi în tot jurul ei stau cu cete de sfinţi şi ocrotim şi depărtăm primejdiile toate, căci Domnul vă are pe voi locaş de venire pe acest meleag sfânt şi sunteţi sămânţa cea nouă a bisericii Lui, că biserica stă departe de slava Domnului cu toţi slujitorii ei, care nu-L iubesc pe Domnul cu viaţa şi cu credinţa lor, căci sămânţa s-a stricat şi nu mai este, că prea s-a botezat în duhul lumii biserica, cea care ar fi fost să fie mireasa Fiului meu.

Pribegi am fost acum două mii de ani, când mai-marii din dreptul Domnului nu ne-au primit în casa lor. Pribegi şi azi suntem, căci casa Domnului nu ne cunoaşte, nu ne voieşte, nu are credinţă, şi nu în zadar a plâns Fiul meu atunci pentru necredinţa de pe pământ la sfârşit de timp.

O, luați din pilda vieții mele pentru credință și pentru trăire și pentru lucrare și pentru zidirea Domnului în voi, că viața mea a fost învățătoare pentru viața fiecărui creștin care vrea să primească și să iubească pe Domnul cu toată ființa sa. Eu, maica Domnului, vă chem la iubire de Dumnezeu, la dragoste pentru Fiul meu Hristos, că e mult pe pământ neamul creștinesc, dar îi trebuie iubire, iar eu te strig, popor creștin, de peste tot te strig să mă auzi. Vine Domnul! Auzi tu venirea Lui? O, cine să-L aștepte cu venirea Sa, dacă nu neamul care poartă numele Lui, numele de creștin după numele Fiului meu Hristos?

O, Fiule Doamne, ce de sobor de sfinți și de îngeri! E ziua mea de sobor între sfinți pentru nașterea Ta pe pământ, iar eu Îți sunt mamă și Te vestesc cu iarăși venirea Ta, și oamenii toți au uitat că Tu ai spus că iarăși vei veni, și Te-ai îngrijorat întrebător dacă vei mai găsi credință pe pământ în oameni pentru această împlinire de cuvânt rostit atunci. O, cei ce iubesc sfințenia Te așteaptă, Doamne, și rabdă cu Tine cei credincioși.

O, pace Ție în ziua mea de sobor între sfinți, Doamne copil al meu! Și pace vouă, fii ai venirii Domnului acum, la sfârșit de timp! O, fiilor, coborâți cerurile și așezați pe pământ pe Domnul cu toată venirea Sa cea de azi. Binecuvântată să fie totdeauna lucrarea voastră cu Hristos. Stați alături de El clipă de clipă și feriți-vă cu mare veghe duhul și urechea de încrengătura cea rătăcitoare a celor ce s-au tras de lângă voi în lături și se dau din părți ajutători ai celor slabi ca și ei pentru credință, și care ar da să se înece în oceanul lumii, dar vai de ajutorul cel otrăvitor de putere sfântă în om, și pe care ei dau să-l dea celor slabi cu puterea, iar Domnul v-a spus vouă să vă feriți de vină urechea voastră, căci cei ce împart binefacerea lor la cei ce dau să se abată ca și ei în lături, aceia împart venin, împart moarte, și nu putere, după ce ei au sărit din bărcuță și s-au așezat în mijlocul lumii, despărțiți de Dumnezeu, după ce lumea le-a făcut cu mâna ca să-i despartă de crucea cea de azi a Fiului meu Hristos, și iată, eu veghez și povățuiesc cu veghe pe cei slabi, dacă vor să primească din cer.

Fiul meu Iisus Hristos așează acum numele Său peste tot cuvântul cel de azi, căci El este Dumnezeul meu. Amin.

— O, mama Mea, toate se sfințesc prin cuvânt rostit pentru sfințenie și pentru iubire, toa-te se sfințesc, ca și mintea omului. Chiar și un lucru neînsuflețit se sfințește dacă pui peste el cuvânt bun și sfânt. Tot ce se sfințește prin cuvânt îi face bine omului care atinge ceea ce este sfințit, precum apa de agheasmă face atât de bine la cei ce o folosesc, fiindcă multe cuvinte sfinte primește peste ea pentru viață, și se face atât de bună pentru cel ce o cinstește și o folosește. O, tot așa și un cuvânt rău când îl spune cineva altcuiva, are putere acest cuvânt, dar are puterea lui, puterea cea rea. Așa precum omul când citește o carte gândește cu mintea celui care a scris cartea aceea, o, tot așa este și cu grăirea dintre om și om, și vai omului care ajunge să cadă atât cât să gândească cu mintea altcuiva care dă să-l dezbrace pe el de lucrul veghii cea pentru viață.

O, câtă grijă pe Noi, mamă, pentru cei fără de veghe peste ei! Milă Ne este și de cei care Ne-au părăsit, și din care s-a format o încrengătură mare și dușmană pentru cei ce dau să slăbească de pe cale. O, iată ce înseamnă om părăsit de Dumnezeu! Zadarnic încearcă el să se facă ajutor pentru cei ce se clatină. Unul ca acesta dă să poată mai mult ca Domnul, dar pățește, bietul de el, ca povestea cu Petru, care a crezut că poate mai bine ca Domnul să ajute pe oamenii necăjiți, iar când Dumnezeu i-a încredințat lui o zi să facă totul pe pământ în locul Lui, n-a putut Petru să aibă grijă de o capră a unui om sărac ca să nu-și piardă omul capra dată la păscut, căci capra l-a fugărit pe Petru cu zăpăceala ei, până ce n-a mai putut apostolul să aibă grijă de ea și de toate cele de pe pământ ca și Dumnezeu. Păi dacă a crezut că poate fi mai bun și că poate face mai bine cârmuirea lumii, iată, a văzut Petru că nici de o capră n-a putut avea grijă să nu piară, să nu se piardă, darămite de tot pământul și de toată lumea de pe el. O, așa este omul care crede că poate face bine mai mult decât Dumnezeu la cei apăsați de însăși neputința lor de a iubi pe Domnul cu toată credincioșia până la sfârșit.

O, fiilor, o, fiilor, stați sub veghe, măi fiilor! Feriți-vă de încrengătura aceasta urâtă, pe care diavolul întunecat a zidit-o din cei ce au pierdut veghea Mea de peste ei prin neascultare, prin nemulțumire și prin dorințe fel de fel, de nu-și mai pot ei înțe-lege păcatele lor față de Mine, iar cine dă de această încrengătură dă de otrava ei, că vai de inima și de mintea și de vorba celor ce au pierdut pe Domnul și cărarea Sa de cuvânt, de s-au dus și stau acum pe la răspântii să-i ajute ei, vezi Doamne, pe cei slabi față de Domnul și de lucrul Lui cel sfânt.

Zi de învățătură și de veghe sfântă și cerească, aceasta am pus pe masă la voi în această zi, Eu și mama Mea, fiilor. O, stați sub veghe, măi fiilor, iar și iar vă spun aceasta. Ochiul Meu să-l trageți mereu lângă voi și stați sub privirea Mea. Urechea voastră păstrați-o curată numai pentru Mine, și n-o sloboziți să cadă sub vină spre vorba celor părăsiți de Dumnezeu, după ce ei M-au părăsit. Haina nașterii de sus strângeți-o bine pe voi și puneți-i cingătoare cu nădejde, că vântul bate și nu stă, iar voi trebuie să fiți îmbrăcați, și nu goi, căci cei goi trag la cei goi, și sunt urâți cei goi. Am să vă spun o poveste frumoasă prin tâlcul ei, ca să știți să iubiți podoabele Domnului, iar voi veți înțelege ce este frumos și ce nu este frumos între pământ și cer.

O, fiți cuminți, fiilor. Așa cum sunteți voi, Eu vă iubesc cu fără de margini iubire, căci voi sunteți cei credincioși, prin care Eu, Domnul, am putut să-Mi fac vestea venirii Mele și să vin, și iată, vin, împlinind Scripturile venirii Mele, și vă rog, vă rog cu tot dorul, citiți Scripturile, fiilor, o, citiți-le mereu, căci din ele cobor, că ele M-au vestit, prin proorociile din ele M-au vestit, și nimeni nu-Mi poate alunga de pe pământ venirea Mea dacă ea a fost scrisă în Scripturi să vină și să se împlinească pe pământ, să vină pe pământ Domnul, să vină Domnul iar, o, fiilor. Amin, amin, amin.

26 decembrie 2015/8 ianuarie 2016